

ÀDAM

1

(OPERA PRIMA)

Un film DE
Marc Esquirol

Marc Esquirol 04/2016

INT. SALA BLANCA (CANTONADA) TARDA/NIT (25")

(*andante*)

ÀDAM

(*entre* PLORS fent que no amb el cap) /*mp*/ No... no, no...

Un home, jove, es troba ARRAULIT en posició fetal en una cantonada de la sala. Amb els braços es cobreix el cap, COBRINT-SE així també les **orelles** amb l'avantbraç.

SENTIM VEUS que l'atemoreixen i plora. Les veus sonen com múltiples XIUXIUEJOS amb un cert ECO. Aquest rumor de veus, **a vegades inintel·ligible**, l'acompanya sempre que veiem el metratge des del seu punt de vista.

(*andante*)

ÀDAM

/*mp*/No, no, no, no...

VEU

(aclamant, simultàniament) /*mf*/
Àdam, ho has fet!

VEU

(riu com satisfet) /*mf*/ Àdam, Àdam,
Àdam...

(Les veus sonen totes diferents però semblants independentment que tinguin el mateix "nom")

CUT TO BLACK

INT. SALA BLANCA (PLA GENERAL) MATEIXOS INSTANTS (7")

Veiem la sala, gairebé en SILENCI.

Sentim només els PLORS d'Àdam, arraulit en la cantonada final dreta de la sala rectangular.

La sala és potser un soterrani o una estranya habitació sense finestres. Realment poden ser ambdues opcions.

Sala que servirà d'escenari durant tot el "film". Destaca el color BLANC: tota la sala és blanca, l'Àdam trenca amb aquest color. Parets blanques, sòl blanc i al centre una elegant banyera blanca adornada amb línies daurades que perfilen el seu contorn.

*La sala fa una intensa olor de pintura, gairebé asfixiant.

La buidor de la sala, que seria totalment buida si no fos per la banyera i els pots de pintura, il·lustren en part com se sent l'Àdam. Buit i sol. Sol entre tant soroll.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (CANTONADA) CONTINUAT (60")

Àdam, en la mateixa posició d'abans, S'EIXUGA les llàgrimes amb la mà.

(largo in ringendo)

ÀDAM

(amb sanglot de tant plorar) /mp/
Com he pogut? Jo, com he pogut?

VEU

(riu) /mf/ SÍ! Ho has fet!

VEU

Ho has fet per la GLÒRIA!

Breu silenci.

(andante)

VEU

/mf/ Ets el nostre heroi, Àdam.

VEU

/mf/ Fas el correcte quan ens fas cas.

ÀDAM

(entre plors) /mf/ El correcte? Com MATAR pot ser el correcte. /mp/Jo sóc bo... sóc bo.

VEU

/mf/ No ets bo, sinó el millor.

VEU

/mp/ Quan tot això hagi acabat vindràs amb nosaltres.

VEU

/mf/ Seràs ETERN.

Àdam para de plorar de cop respira i SOMRIU. La paraula etern el captiva. Sens dubte, té **por a deixar d'existir**.

VEU
/mp/ Només tracta de
tranquil·litzar-te.

Àdam respira fondo.

VEU
/mf/ TRANQUIL·LITZAT I /f/ OBEEIX.

A Àdam li canvia l'expressió de la faç, sembla que recorda el sentit del que fa.

ÀDAM
(assenteix com avergonyit)/mp/ Sí,
perdó. /p/ No gosava ofendre-us.

CUT TO TITLE

TÍTOL

Apareix, en fons negre i tipografia blanca i elegant, el títol del metratge:

Àdam.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (CANTONADA) MIG MINUT DESPRÉS (55")

Àdam és de peu. Li veiem la cara en un primer pla per primer cop. S'EIXUGA les llàgrimes amb la camisa. El rumor constant de les veus no ha cessat.

Passen uns segons.

(*largo*)

ÀDAM
(Mirant el terra, com submís)/mp/
estic preparat... preparat per...
per..

(*andante*)

VEU
/mf/Per la purificació!

ÀDAM
/mp/ Sí, SÍ! /mp/ sí (pensa) però
... que he de fer?

L'Àdam constantment BUSCA les veus amb la mirada, encara que sap que són dins el seu cap.

(*largo*)

VEU
/mp/ Ja ho saps.

VEU
/mp/ Sens dubte ho sap.

(*allegro*)

VEU
/mf/La banyera, Àdam. A la banyera.

VEU
/mf/Ho has estat preparant.

VEU
/mf/Ho hem estat preparant!

Àdam ASSENTEIX.

Àdam s'acosta a la banyera. MIRA dins però no s'hi reflecteix, la banyera és plena de pintura blanca.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (BANYERA) CONTINUAT (1'50")

Veiem a Àdam DRET darrere la banyera. Porta texans i una camisa estil pirata, blava.

(*largo*)

L'Àdam posa un peu dins la banyera, tremola. Posa l'altre peu. Dubitativament comença a jeure. No sap cap on condueix aquest "ritual".

Un cop ja seu dins la banyera, comença a respirar més fort. La seva mirada és distant.

Passa uns segons assegut.

VEU
/mp/Tot sencer Àdam.

(*lentissimo*)

Àdam comença a relliscar (expressament), entrant a la banyera. Un cop la barbata ja és coberta sembla que per uns segons es bloqueja.

ÀDAM

/p/(a ell mateix) vinga, vinga.

Continua BAIXANT i es cobreix el nas. Des del moment que les seves orelles són sota la pintura, el rumor es sent diferent, més baix, amb una altra ressonància.

Canvia de posició de tal forma que la faç està en posició horitzontal. Gairebé només veiem el nas i els seus ulls, que miren al sostre. Respira fortament. Escoltem també el seu cor.

Es segueix capbussant fins que ja només veiem el seu nas, pintat de blanc, respirant a la superfície. La respiració sona molt i és l'únic so en el silenci.

L'espectador ho veu de molt a prop de tal forma que es veu en el lloc d'Àdam.

Passen uns segons i es capbussa totalment.

Surten bombolles de l'interior de la banyera.

SILENCI ABSOLUT

Veiem sols una banyera amb pintura blanca. Cap rastre de l'home que és a dins.

El moment passa etern i tens, ja que, hi ha un home a punt de matar-se dins una banyera plena de pintura blanca. Aquest silenci i tensió ofeguen també l'espectador.

Seguim sense veure res, només pintura blanca dins la banyera.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (BANYERA) CONTINUAT

(lentissimo)

A l'escena hi ha silenci absolut per primer cop. La intensitat d'aquell **silenci** es palpa.

(prestissimo)

... De sobte i per sorpresa de l'espectador unes mans AGAFEN el cos d'Àdam per la camisa i l'estiren amb força fora de la banyera.

Àdam, també sorprès, agafa aire **gairebé asfixiant-se**.

El murmuri de les veus torna.

(*andante*)

Veiem la cara de CATERINA durant uns instants.

La veiem des del punt de vista d'Àdam, borrosa i desenfocada, ja que ell té els ulls entreoberts. En segons la veiem perfectament en primer pla. És bonica, es veu bonica tot i el rímel corregut.

Caterina estima Àdam. És una dona boja, però d'amor. Estima l'home que Àdam havia sigut però no amb qui ara s'havia convertit.

CATERINA

/f/ (espantada) Àdam!

Caterina ABRAÇA el cap d'Àdam que jeu sobre la banyera respirant fortament. L'abraça amb força, el reté, no vol que s'escapi. Se l'estima.

Àdam, RESPIRANT fort, sembla en un altre lloc.

VEU

/mf/ Sempre en mig.

VEU

/mf/ Sempre entre tu i nos-

CATERINA

(interrompent sense, lògicament, assabentar-se) /f/ Àdam, Àdam...

Deixa d'abraçar-lo i se'l mira durant uns segons. Tot blanc, amb la mirada perduda, confús.

La seva actitud, si abans era afligida, ara canvia.

(*allegro*)

CATERINA

/f/ (incrèdula i ahora enfadada)
Es pot saber que pensaves fer!? EH!
Per... perquè ho has fet? (exclama amb ira)

Cap reacció per part d'Àdam, que la mira desconcertat. Ella l'agafa per la camisa.

(*presto*)

CATERINA
/f/ Àdam. Àdam, em sents? Has de parar, això ha de parar!

(*largo*)

ÀDAM
(com si acabés de despertar) /mp/
Caterina...

(*andante*)

CATERINA
/mf/ Sí, Àdam? Sí?

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (BANYERA) CONTINUAT

Àdam s'AIXECA de la banyera quasi d'un salt. Està totalment recobert de pintura blanca. Amb un gest brusc **es posa les mans al cap.**

(*presto*)

ÀDAM
(entra en crisi) /mp/ No sé! ...
/mf/ NO HO SÉ?! Per què ho feia?
Per què a mi? /f/ Per què... /mp/
per què...? (PLORA i plora).

FA CARES I GESTOS ESTRANYS.

La batalla amb els àngels es torna més intensa. El murmuri de les veus augmenta, com si la seva inseguretats els alimentés. Àdam s'estira els cabells.

Caterina sembla espantada.

Passen uns segons.

Àdam **surt de la banyera.**

(*andante*)

CATERINA
/mp /Àdam, Àdam. (el crida perquè s'apropi al món real).

Però Àdam no escolta, no la sent. Està immers en la seva batalla interior.

VEU
/mp/ Tranquil, obeeix.

ÀDAM
/f/ Prou!

(*allegro*)

VEU
/mf/ Sense ella ja series un dels nostres!

ÀDAM
/f/ PROU!

VEU
/f/ Mata a Caterina.

(*presto*)

ÀDAM
/f/ No hi sou! No hi sou!

Àdam dóna PUNTADES DE PEU enfurismat contra la banyera. Caterina està realment espantada, segueix intentant tranquil·litzar Àdam amb la seva dolça veu.

(*prestissimo*)

ÀDAM
/ff/ NO-E-XIS-TIU!

Dóna un cop de peu a l'aixeta, moderna, de la banyera, la trenca i cau fora.

Al trencar la peça s'adona que des de fora pot semblar un monstre.

(*largo*)

Es tira al terra de genolls i plora, ara en silenci.

SILENCI (carregat de plors)

Passen uns segons.

VEU
/mp/ Que siguem dins el teu cap no vol dir que no existim. (i la frase, cruel, **ressona**).

Passen uns segons, Caterina espantada li diu que es tranquil·litzi.

Àdam intenta ignorar les veus i pensa en Caterina.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

Àdam, PLORANT, s'apropa a quatre grapes a l'aixeta trencada i l'agafa delicadament com si es tractés d'un animaló ferit.

S'AIXECA i s'apropa a Caterina amb passos lents i curts. Mira l'aixeta i la mira a ella als ulls.

(*andante*)

ÀDAM

/mp/ Veus Caterina? Sóc un monstre... sóc, sóc (busca la paraula) destrucció.

Caterina se'l mira tendrament, afligida, decebuda. Li tanca el palmell de la mà que té l'aixeta trencada. Intenta mantenir la calma. Potser per a donar exemple.

CATERINA

(seriosa) /mf/ Àdam, et posaràs bo. És qüestió de temps. (Abraça Àdam per les espatlles). Tranquil, (somriu mirant-li als ulls) ja saps que t'estimo.

I Caterina li fa un **petó breu** i afectuós. Però suficientment llarg perquè es taqui el vestit negre també de blanc. Àdam reacciona i la conversa agafa un altre to.

No se senten tantes veus encara que el rumor és constant. Tot i així es poden identificar paraules com: "no" "escolta", però sembla que l'amor curi a Àdam, per aquesta raó sembla que hi hagi menys veus en aquesta part del "film".

ÀDAM

/mf/ Jo també t'estimo, t'adoro (i somriu per primer cop en el metratge).

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

Caterina se separa d'Àdam i el mira de dalt a baix, RIU.

Àdam també es mira a si mateix, tot pintat de blanc, es posa una mà al clatell.

(*allegro*)

CATERINA

/mp/Aix... (somriu) estava segura de què t'implicaries en l'habitació del bebè, (riu), però... /mf /tant com per convertir-te en pinzell?

(*andante*)

ÀDAM

/mp/ Bé (somriu afligit) no sé què em devia passar pel cap.

Caterina SOMRIU.

Però la seva expressió canvia en segons amb un nou pensament.

Es toca la seva panxa d'embarassada que s'intueix sota el vestit negre tacat de blanc. Deu ser d'uns tres-quatre mesos. Torna a mirar Àdam als ulls, espantada, profundament trista i pensa com preguntar la pregunta que ara la rossega per dins.

(*largo*)

CATERINA

/p/(amb la gola tancada) que pensaves fer amb la banyera?

Deixa la pregunta l'aire durant uns segons. Àdam **queda immòbil**, sense cap resposta. Vol explicar-li-ho tot a Caterina però les veus no li deixen.

Amb l'agonia d'Àdam, tornen les veus.

(*allegro*)

VEU

/mf/ No li diguis res!

VEU

/mf/ Res, o es trencarà tot, tot.

VEU

/mf/ Mereix morir.

(*andante*)

VEU
/mp/ Ella.

Cauen llàgrimes dels ulls d'Àdam.

Caterina el mira i espera resposta. Ella no sent les veus i no entén aquell silenci.

(*presto*)

CATERINA
/f/ (aterroritzada) Àdam! ...
Escolta! Em volies deixar aquí
sola? /ff/ EH?! (gesticula
exageradament doncs està molt
nerviosa). /f/ Què pensaria el teu
fill... Què li hauria d'explicar
jo? ... Què el seu pare era un...
Un...

Caterina se'n penedeix d'haver començat aquesta frase.
Passen uns segons.

(*andante*)

CATERINA
/f/ Àdam! Escolta ... /ff/
Contesta! (el saqueja)

I nerviosa... a conseqüència d'un impuls i de sentir-se tan
impotent al fer servir la parla, dóna una bona **bufetada** a
Àdam.

No hi ha gran reacció per part seva. Caterina es penedeix a
l'instant. Hi ha un breu silenci.

(*lento*)

CATERINA
/mf/ (desesperada) siusplau...

ÀDAM
/mp/ Un què? (abatut)

CATERINA
/mp/ Com? (també abatuda)

(*andante*)

ÀDAM
/mp/ Un què...? Has dit que li
explicaries al nostre fill que el
seu pare era un... /f/ Un què?

Caterina respira, i les paraules li costen.

CATERINA
/mp/ Un covard.

Àdam ASSENTEIX i s'eixuga les llàgrimes. Assenteix durant uns segons i sospira.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

(*andante*)

ÀDAM
/mf/ I que vols que faci? ... Que?!

Intenta contenir els seus plors.

(*allegro*)

ÀDAM
/mp/ Ja saps el que he fet... No sé com he pogut però, en fi, ho he fet. A hores d'ara ja sabran que he estat jo... el meu destí només pot ser terrible.

CATERINA
(inmediatament continuat)
/mf/ Fugim!

ÀDAM
/mf/ Com?

CATERINA
/mf/ Sí Àdam, fugim, FUGIM! (torna a somriure) SÍ! Refarem les nostres vides, amb un altre nom potser, en un lloc ben lluny d'aquí, on no ens puguin trobar mai.

Una nova "gran" idea passa pel cap d'Àdam.

(*andante*)

ÀDAM
(pensatiu) /mp/ Fugir... junts...

CATERINA
/f/ SÍ.

ÀDAM
/mp/ Però... quan?

CATERINA

/f/ Quan vulguis! Ara mateix, en qualsevol instant. (somriu com una nena petita emocionada).

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

Àdam assenteix convençut per Caterina.

(*andante*)

ÀDAM

/mf/ Sí... sí!(...) Serà com la nostra aventura. (somriu) T'estimo, Caterina.

Àdam BESA Caterina. El petó és romàntic gairebé eròtic, amb llengua. Es toquen, s'abracen... Àdam l'agafa per l'esquena amb la mateixa mà que té l'aixeta trencada

L'aixeta trencada RASCA Caterina, ella ho ignora i l'agafa fortament per la faç.

Alhora que succeeix el petó, les veus intenten trencar l'amor entre els dos. Es multipliquen i intenten alçar el volum.

(*stringendo*)

VEU

/mf/ Prou!

VEU

/mf/ Àdam, prou!

VEU

/f/ No veus que és ella...

VEU

/f/ Ella, qui s'interposa entra tu i nosaltres?

VEU

/f/ Qui s'interposa entre tu i la GLÒRIA, tu i l'eternitat?

VEU

/f/ Has estat sempre molt bo, ara
/ff/ obeeix...

VEU
/mp/ Mata-la

VEU
/mf/ T'obrirem les portes! Les
portes del més enllà (riu)

VEU
/mf/ Ara és molt fàcil /ff/
MA-TA-LA!

El petó és llarg. És per a Àdam un últim tast de vida, ell sap que és el seu últim petó. I ho aprofita, i tant si ho aprofita.

El petó acaba. Es miren enamorats, molt enamorats.

(*andante*)

ÀDAM
/mp/ T'estimo Caterina. (tendre)

Es miren, somriuen i de cop, per sorpresa. Sona un CRACK!
(soroll de la barra metàl·lica perforant l'esquena de
Caterina).

Ella sorpresa mira Àdam amb horror. Veiem la seva cara en
primer pla, horroritzada.

AGAFA Àdam pel braç, durant uns segons. Sap que se'n va
d'aquest món i no vol marxar.

ÀDAM
/p/ Ens veurem aviat Caterina
(somriu, segur, tranquil).

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

Àdam deixa Caterina recolzada en una paret, ho fa
delicadament com qui deixa el seu bebè al seu bressol.

Les veus aclamen el seu nom!

(*allegro*)

VEU
/f/ Ho has tornat a fer! (riu)

VEU
/mf/ Ets molt gran! ... /f/Seràs
(MÁS)

VEU (CONT.)

etern.

Àdam mira Caterina, l'acaricia. Sembla que no pot percebre la diferència **entre real i no real**.

VEU

/mf/ Ha mort el seu amor per nosaltres (riu).

VEU

/f/ Ho has fet Àdam, has matat Caterina!.

Àdam sembla que reacciona amb aquestes paraules. S'adona que l'ha matat, que és morta i és quan aleshores, entra per primer cop al món real.

Seu davant d'ella.

(*andante*)

ÀDAM

/p/ Caterina? Caterina?
(horroritza't)

Li fa un petó. (breu)

ÀDAM

/mf/ Caterina... (suplicant)

Li intenta obrir els ulls amb els seus dits pintats de blanc. Hi veu uns ulls però cap mirada. És morta.

Es diu que no, no ho accepta encara que sap que és veritat.

S'enadona que ha assassinat Caterina i la seva expressió facial mostra horror a l'hora que la seva respiració accelera.

S'aixeca i es posa les mans al cap. Sent terror, d'ell mateix. El conflicte interior es massifica, més que en tot el metratge. **Gesticula exageradament**. Es repeteix la paraula no. No creu que pugui ser real.

(*allegro*)

VEU

/f/ Eh!

VEU

/f/ Tranquil!

VEU

/ff/ Àdam!

Àdam agafa la mà de Caterina i li pren el pols tot i que sap que és morta.

(*lento*)

ÀDAM

/mp/ Ho sento Caterina (plora), ho sento.

La mira agafant-li la mà.

(*andante*)

ÀDAM

/mp/ Ho sento! Ho sento... Ho sento... Perdona'm Caterina...
/f/Perdó! (Plora amb sanglot) (Es cobreix els ulls amb les dues mans per amagar-se la realitat)
/mp/Perdona'm, perdona'm.

Seu a terra.

(*allegro*)

VEU

/mf/ Tranquil... ja saps... ells estaran a punt d'arribar...

VEU

/mf/ Ja pensarem en el següent pas...

VEU

/f/Ara corre!

VEU

/f/ Sortim d'aquí...

Àdam els ignora. Només mira Caterina.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (GENERAL) CONTINUAT

Àdam plora aterrit. Deixa la mà de Caterina, es tapa la boca amb la mà.

(*allegro*)

ÀDAM

/mf/ Ca-te-ri-na! ... Caterina...
(plora desesperat)

Sense vacil·lar un moment, posa la mà per l'esquena de Caterina i intenta treure la barra metàl·lica. Ho aconsegueix al segon intent, més fort i sec.

S'aixeca mirant la peça. La neteja amb la mà, pintada de blanc i queda un traçat roig de la sang.

Camina altre cop cap a la banyera i les veus embogeixen.

(presto)

VEU
/ff/ No!

VEU
/ff/ Tira l'arma!

VEU
/mf/No estaràs pensant en...

(andante)

VEU
/p/ Tot s'acabaria

VEU
/mf/ Tot s'acabaria per tu.

Àdam està convençut i seu al llindar de la banyera.

(presto)

VEU
/ff/ Àdam!

VEU
/ff/ Moriràs!

VEU
/f/Passaràs a ser res, /ff/ res!

Àdam no els escolta, ja no.

(andante)

VEU
/mf/ Cremaràs en l'infern

VEU
/mf/ Res més que això.

(allegro)

VEU
 /f/ Oblida-te'n de tot! /ff/ de
 tot!

Àdam mira seriós a càmera destrossat. Subtilment traça un somriure dèbil que és transforma en una gran riallada.

RIU, foll. Ja res té sentit, ja feia temps que res tenia sentit per a ell. I es riu del món, es riu de tot.

Al veure que les amenaces de les veus no funcionen el rumor es multiplica però ja només criden, supliquen el seu nom. "Àdam!".

(presto)

VEU
 /ff/ Àdam!... Àdam! Àdam..
 Àdam...!!!

Àdam mira cap a la direcció on és Caterina i mira a dalt durant uns segons. Sembla que no suporta veure la seva pròpia mort.

Tanca els ulls i es clava la barra a la zona del fetge. La sang brota de la ferida i raja per tot el seu cos, encara somriu.

Les veus es multipliquen i sembla que cridin desesperades.

Cau del llindar de la banyera a fora i en pocs segons mor. El seu cap es recolza en el llindar de la banyera.

Silenci total, mort.

CUT TO:

INT. SALA BLANCA (PLA GENERAL) PODEN HAVER PASSAT TANT SEGONS COM TRES HORES.

Veiem la sala. Buida i silenciosa. Però ja no tan blanca. Les parets són blanques, el sòl és blanc, la banyera és blanca però a la cantonada hi és Caterina. Tacada de blanc però vestida de negra, morta. I davant la banyera, Àdam, mort, completament pintat de blanc si nó fos per tota la sang.

Els contrastos de color són meravellosos i alhora contrasten amb el final de la història.

FI

- 1 El títol és provisional, doncs, ha de ser una sola paraula. Però ha de ser l'adient.

Marc Esquirol May 26, 2016 7:29 PM

- 2 Per a escriure aquest guió, he fet servir el tempo musical. No crec que el ritme de l'escena s'hagi de deixar a la interpretació, ja que canvia el significat de molts moments. Per als que desconeguin aquest llenguatge o l'hagin de recuperar (en ordre de menys a més ràpid):

-lentissimo

-lento

-andante

-allegro

-presto

-prestissimo

també in stringendo (accelerant gradualment)

Marc Esquirol May 27, 2016 9:34 PM

- 3 Altre cop, ateses les necessitats, he cregut que era necessari indicar el volum dels personatges al dialogar. He fet servir també el llenguatge musical.

Recordatori:

PP pianíssimo

P piano

MP mezzo piano

MF mezzo forte

F forte

FF fortíssimo

Marc Esquirol May 27, 2016 9:40 PM